
Aflevering 2: Op stap met Charly, van gevangene in New York tot jongerencoach op Linkeroever

Zeven jaar later stond Charly plots terug op de stoep in Linkeroever. Hij had zijn straf in de Amerikaanse gevangenis uitgezeten en ging opnieuw bij zijn vader wonen. Ze hadden altijd contact gehouden met elkaar. Charly wou één ding: zichzelf herpakken en zijn leven inrichten.

Door Raf Willems

Ik wilde zijn zoals andere jongens maar wist niet hoe dit aan te pakken

Maar dat was sneller gezegd dan gedaan: 'Ik wilde zijn zoals andere jongens van 21 maar ik wist dit niet aan te pakken, bij gebrek aan voorbeelden. Ik ontmoette op de Meir een meisje en volgde haar naar Limburg.'

Charly zocht werk en ze kregen een kind. Zijn leven leek harmonieus maar toch ging het te snel voor hem: 'Ik leerde vrachtwagenbanden monteren maar de sluiting van Ford betekende ook het einde voor het bedrijf. Daarom schreef ik me in voor een cursus 'keukenmedewerker'. Maar de relatie met mijn vriendin verliep niet zoals verwacht en we besloten in gemeenschappelijk overleg om er een punt achter te zetten.' Vandaag is Charly de trotse vader van zijn zoon, die hij in goed co-ouderschap opvoedt met de moeder.

Dankzij de muziek van mijn broer aan de slag als jongerencoach

Voor de tweede keer zocht Charly terug de vertrouwde omgeving van Linkeroever op en richtte zich tot zijn broer. Die timmerde succesvol aan de weg met zijn muzikale projecten als *Young B.*: Zijn artiestennaam betekent *Young Businessman*. Hij koos voor het genre jazz, hiphop en R&B. Hij biedt jongeren ook workshops aan zoals rijmen op muziek, tekstschrijverschap, technicus bij een optreden. Deze workshops organiseerde hij in de Willem Elsschotbibliotheek. Daar kreeg hij de boodschap mee dat de bibliotheek een toezichter nodig had om de jeugd te begeleiden. Ik hapte toe en dat beviel me. Na een tijdje kon ik doorgroeien tot

jongerencoach bij het Centrum Algemeen Welzijn Kwadraat. Dat is een dienst van de stad. Ik ben intussen de vertrouwenspersoon voor de jeugd op de Linkeroever. Ik zoek de jongeren die met problemen zitten zelf op. Sommigen kunnen die niet beschrijven en geven drogredenen aan voor hun situatie. Als hun houding niet goed is, confronteer ik hen daarmee. Het duurt een sessie of vijf vooraleer je ze ziet veranderen. Als ik met hen in gesprek ga zoals ik dat noem, dan maak ik hen meteen duidelijk dat ik een rechte lijn trek. Ik noem een kat een kat en ik wijs hen op hun slecht gedrag. Ik verwittig hen dat ze zullen vallen als ze doorgaan zoals ze bezig zijn.'

Ik vertel hen open en bloot over de fouten in mijn leven

Het vertrouwen winnen van je doelgroep – in dit geval de jongeren van Linkeroever – vormt de eerste en belangrijkste stap in de methodiek van de jongerencoach. Charly ontwapende met zijn eigen stijl: 'Bij wijze van kennismaking vertel ik hen over mijn leven. Ik leg mij open voor hen. Dan voelen ze dat ik ook foute daden op mijn geweten heb en dat ik me niet schaam om daarover met hen te praten. Het doet hen deugd als ze zien dat hun begeleider zelf de mist is ingegaan. Het brengt hen een levensles want het is niet iedereen gegund om de gevangenis te overleven. Het enige dode lichaam dat ik mijn leven heb gezien, was in de nor: moord. Ik mag dus van geluk spreken dat het lot mij terug naar Linkeroever bracht. Ik analyseer in mijn werk mijn eigen jeugd en vraag me af wat had ik kunnen doen om mijn dwaasheden te vermijden.'

Iedereen heeft nood aan de juiste personen in zijn of haar omgeving

Dan komt Charly steevast uit op hetzelfde punt: iedereen heeft nood aan de juiste personen in zijn of haar omgeving. Die heeft hij zelf node gemist: 'Ik wil die persoon zijn voor de jongeren hier. Ik wandel rond en een

kereltje van zes spreekt me aan. Dat beschouw ik als een goed teken want zelfs die kleuter weet dat hij bij *Charly* terecht kan. Je moet het vertrouwen verdienen. Dat is mij gelukt. Sommige jongens vinden geen steun bij hun ouders maar wel bij mij.' En dat geeft men via-mond-aan-mond-reclame aan elkaar door.'

In de loop van 2016 kwam Charly in contact met het project van City Pirates. De vzw Riverside Studio zocht een lokaal. En ze openden een crowdfundingprogramma om een studio te bouwen. Die doelstelling werd niet gehaald: 'Gelukkig geloofde Michel Pradolini wel in onze visie. Hij gaf ons een ruimte op de velden van City Pirates Linkeroever. We bieden onze jongeren hier dus voetbal, muziek en dance aan.'

Mijn boodschap: haal een diploma!

De centrale boodschap in het werk van Charly luidt: 'Maak je schoolopleiding af!' Hij stelt het kort en krachtig: 'Haal een diploma! Zonder de kleuterschool zou mijn zoontje nooit leren tellen. En elke keer dat je mag overgaan naar het volgende leerjaar, hoe beter voor je leven. Ik wil echt dat een jongere niet in de problemen belandt. Daarvoor sta ik. En als iemand me dan vertelt: 'Bedankt Charly, dankzij u heb ik dit bereikt', dan klopt mijn hart wat sneller. Dat geeft mij zo'n genoegdoening. Hoewel ik zal antwoorden: 'Het komt door je eigen inzet, mijn beste.' Het pakt toch op mijn gemoed. En daar laat ik dat gevoel wel toe. Ik ben hier als een motivator.'

Ik wil een rolmodel zijn voor de jeugd van Linkeroever

Zou de dertienjarige Charly naar zo'n 'motivator-jongerencoach' hebben geluisterd? Hij lacht even onwennig maar geeft dan een mening die wordt gedragen door zijn overtuiging: 'Neen, die zou in eerste instantie niet luisteren want die denkt dat hij stoer is en alles alleen kan. Ik heb zelf pas in de gevangenis ingezien wat respect betekent.'

Omdat ik daar iemand heb gevonden die mij de weg wees. Ik denk dat elke dertienjarige Charly iemand nodig heeft, naar wie hij kan opkijken. Een voorbeeldpersoon, een rolmodel, noem het zoals je wil. Dat wil ik zijn voor de jeugd van Linkeroever. Ik heb zelf littekens opgelopen, letterlijk en figuurlijk. Die toon ik hen. Ik veroordeel niet maar ik hoop dat ze van mij iets opsteken waardoor ze hun leven op het juiste spoor zetten.'

Het gesprek heeft lang genoeg geduurd oordeelt Charly. Want zijn volgende afspraak staat al ongeduldig te wachten. Hij schudt een jongeman van een jaar of veertien stevig de hand. Hij pakt hem ook figuurlijk vast om voor hem iets te betekenen in het leven. Ik denk na over zijn de quote waarmee hij het gesprek beëindigde: 'Ik denk dat elke dertienjarige Charly iemand nodig heeft om naar op te kijken.'

Er zijn nooit genoeg jongerencoaches denk ik bij mezelf